

יציאות השבת פרק ראשון שבת

עין משפט
נר מצוה

יד א מ"י פ"ד מהל' שבת
הלכה שו"ט סגנון אלוהי
טו"ע א"ח פ"ח ש' שמו טע"ק
א:
ב"ב מ"י פ"א מהל' א"ת
שם טו"ע א"ח ט"מ
שמה טע"ק א:
ג ג מ"י פ"א מהל' שם
טו"ע א"ח ט"מ
שם טע"ק ב:
בא ד מ"י שם טו"ע שם
טע"ק א:
בב מ"י פ"א מהל' שבת
הלכה ב:
בג ו מ"י פ"ד שם הל' ו
סגנון שם טו"ע א"ח
פ"ח ש' שמו טע"ק ד:
בד ז מ"י שם הל' א"ה א"ח
שם טו"ע א"ח ט"י
שמו טע"ק ז:
בה ח מ"י שם טע"ק יג
שם טו"ע שם טע"ק:
בו ט מ"י פ"א מהלכות
עירובין הל' א סגנון
עשין ד"ק א טו"ע א"ח
פ"ח ש' שמו טע"ק ז א"ח שמו
טע"ק א:
בז ו מ"י פ"ד מהל' שבת
הלכה י סגנון שם
טו"ע א"ח ט"י שם
טע"ק ב:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה התם כל היבא
ב"ו לפתעה פ"א פטורה עין
לקמן קב ע"ב מדין
והוא:

מוסף תוספות

א. מהאי טעמא נמי.
ב. מהל' ש"ס. פתחלת
אובע ל"ק אובע. מוס'
הל' ש"ס. ו' אית וליבא
מידי הוהא אמאויכו.
ג. מוס' הל' ש"ס. ד. לפי שכן
ר' בנן קהה. שביא.
ה. י"ל שאני התם [הר"ן].
ו. מוס' הל' ש"ס. ז. יתדות
סמכין לאהלין כו' שלא
יחופו בהם בני אדם.
ח. מוס' הל' ש"ס. ח. על פלוגתא
ר' אליעזר ורבנן. מוס'
הל' ש"ס. ט. ה' דההיא ה' רבנן
דרבנא דריבא. י. רש"י.
יא. דבריהם שריי יתדות
אבל אלוהי. מוס' הל' ש"ס.
יב. שריי מחולק מאלו
דברארינן בסמוך [לקמן]
ד. רש"י.
טו. מוס' הל' ש"ס. טז. וכמו
פירש"י י"ל [בד"ה לא
ע"ה]. טז. רש"י.
יז. פ"ט
יח. ז' ע"ג י' מלשון
יער וברמל [ישעיה י'
שאינו הלידן חזיר לרביס,
ואחרים פירש נפשימ'
להקדים על ממני, וכן
במי הרי' על הר"ק]
שהיא כארמלית כשה
שהלך בעלה למדינת הים
שאני לא פניה ולא
בעלה כך זה אינו לא
רשות היחיד ולא רשות
הרבים. [אבל]. רש"י.
יט. מוס' הל' ש"ס ויעתי' א'
אחא מ'לא'.

רבנים נאון

מתקין לה רב פסח הניחא
לרבנן דאמרי צדי רשות
הרבים לאו כרשות הרבים
דאמו, אלא לה' אליעזר
דאמו כרשות הרבים דאמו
מאי איבא למימר.
ז. [פלוניא] ופלוניא דר'
אליעזר ורבנן במסכת
עירובין בפרק כל גנות העיר
[ר' ר' ד' חזק' חצר שפירצה
להי' המכניס מתוכה
להי' א"ו מרה"ר לתוכה
חיובי דביר ר' אליעזר
והכנים אורמין מתוכה
לשבת, ורה"ר ר' ר' רשות
סמכין הרבים ד', וכן גדר בבה' י' ורחב ד' ו' היא למעוטי א"ר ח' ורה"ר

מידי דהוה אמצעיר חפץ ברה"ה. ה"ל למנקט המוילא דלירי צדיה
לעיל א דלכל כמה דל'א מנח ליה מיפטר אל'א משום דצטר הכי
נקט מעציר נקט ליה נמי השמא וכלל עניני העברה ברה"ה קאלמ':
התם כל היבא דמנח ליה מקום חיוב הויא. ומוילא ומושט
ומעציר ד"א צדיה הויא דרכ' למעלה מ"י
לחייב צדי' אע"ג דלא הוה מנח ליה
למעלה מ"י פטור מ"מ"ת תחמיו
במקום שמהלך מקום חיוב הוה אכל
סטי' הקרקע נמי מקום פטור הוה:
מידי דהוה אצרי ר"ה. ור"ת מה
פשוט ל'ן יותר דרך לדי ר"ה
מדרכ' סטי' וי"ל דדרך צית שיש
לפניו לדין וכן היה מסתמא במשכן:
היבא דאיבא חיפופי בו' ותימה

צפ' כל גגות [עירובין ז' א] וסג'
פריך' ולפלוג בצדי ר"ה דעלמא פירוש
ואמאי פליגי צחכר שנפרכה' ומשני א'י
הו פליגי בעלמא ה"א כי פליגי רבנן
עליה ה"מ היכא דליכא חיפופי אכל
היכא דליכא חיפופי מודו קמ"ל
ושמע דר"א נמי פליג דצדיכא חיפופי
וי"ל דה"ק קמ"ל היכא דליכא חיפופי
דוקא פליגי אכל היכא דליכא חיפופי
מודה רבי אליעזר' א'י נמי היכא
סוגיא כרז פפא דהכא דלא מחלק:
המושיט והזורק חייב. ור"ת
אלמאי מודה במושיט
וזורק כיון דלא יליף דרך סטי' מדרכ'
לדי לענין וי' מלבד הי"ל לא יליף
צורק ומושיט וי"ל צדי עווי' מעציר
דרך לדי נמי פטור אע"ג דהיה
במשכן משום דמהלך כעומד דמי
אכל זורק ומושיט דרך סטי' יליף
מזורק ומושיט דרך לדי:

ארבע רשויות לשבת. ק' לרש"י
יהי ר"ה רשויות דהא
קרקפ יתמ רמית סתמים שלא הוקף
לדיה' ה"א הורק מרה"ה לתוכו או איפקא
חיוב מטלטלין צו אל'א דל"א וי"ל
דהיכא רה"י גמור אל'א לענין דאין
מטלטלין צו אל'א דל"א עשאה' רה"י
וכרמלית ולהכי נמי לא תני חכר שלא
עירבו' ע"א: ברמ'אית. י' צירושלמי
צ"ש דמס תני ר' חייא כרמל רך
י' [ומלא] ט' לא לא ולא יבש אל'א ציטני
ה"ג כרמלית אינו לא כרמ'י ולא
כר"ה: יתר ע"ב בן א"ר יהודה.
הכי מימני בתוספתא פרק ו' [ה"ט]
דעירובין אחד חלון שצין צ' חלרות
ואחד חלון שצין שני צמים כו' וגשמי
ונפשות ור"ה מקורה מטלטלין תחמיו
צצת דצדי ר' יהודה יתר על כן
א"ר יהודה כו' פירוש יתר ע"כ צעלי
צמים משני לדי ר"ה דאף על גב
דליכא למימר פי תקרה יורד
וקומס כמו צגשמי ונפשות ור"ה
מקורה דריש' אפ"ה נושא ונותן
צאלמע דקסבר ר"י צ' מחילות
דאורי' כדלמנן צפ' כל גגות [עירובין
טז]. ור"ת אמאי לא מייתי הכא מתני'
דכל

וּצטל אל'ל רה"י ואל'ל רשות הרבים: וּצצד שלא יעול בו'. דמזולזל ציאקורי צצת כהחלה לגרוס
ללא קולין ולכפוי להדיא מרה"י לרה"י: משמש שני רשויות. פעמים שהיא משמשת
בגדר גבוה י' ורחב ד' הוה רה"י ורחב ד' הוה רה"י: הכי ו' רשות לעלמה. אע"פ שהיה רה"י כדלמרינן לעיל
לתי
לה"ר ומרה"ר לתוכה פטור, ואמרינן בגמ' ואיבעי תימה בצדי רה"ר קמפילגי דר' אליעזר סבד רה"ר כרה"ר דאמו, ורבנן
סבדי צדי רה"ר רבנן לאו כרה"ר דאמו.

מידי דהוה אמצעיר חפץ ברה"ה. יותר מד' אמות וכל כמה דל'א מנח
ליה פטור וכי אמציה חייב ואע"ג דליפסיק היולכו ציני וציני:
מסתמא ד' לסוף ד' אמות ומזמלמות: לוי' עלמא מקום חיוב
אס יעולה חוץ לדי' אמציה כאן שהרי העצירו ד' שלימות: אלדי
ר"ה. מרה"י לרה"י) כיון חכר שנפרך
לרה"ה דהוה מקום המחילה לדי ר"ה
ופליגי בה ר' אליעזר ורבנן בעירובין
צפ' כל גגות) ואמרי רבנן דלאו כרה"ה
דמו ואפ"ה כי אפי' מרה"י לרה"ה דרך
שם חייב: היכא דליכא חיפופי. כגון
היכא דעירובין: היכא דליכא חיפופי.
נועלים יתדות קטנות ולפי הכותל
שימושם שם גולות וקרונות וצי' יחופו
בכותל ויפילו: מי שמעו ליה. דהוי
ר"ה ואפילו הכי כי מפי' לרה"ה דרך
שם חייב: צורק. מחנות לפלטיא
דרך סטי' דמייב דהא לא נח בצרמלית
מיל': המכניס והמוילא פטור.
דמהלך כעומד והא נח גופו בצרמלית:
ד' רשויות. כולהו מפרש ליה: גדר.
כותל שהוא גבוה י' ורחב ד' הוי
רה"י: סרטיא. מסילה שהולכין בה
מעיר לעיר: פלטיא. רחבה של
עיר שסמ מתקלפין לקמורה: ומנאות.
של עיר רחבים י' אמות: המפולשין.
משני ראשית: לפלטיא: ענוש כרס.
צלא התראה: ונסקל. צתראה:
צקעה. שות הרבה קנפני"א צלעין:
איסטוויני. שלפני החנויות שיוצאים
שם סומרים: והכרמלית. לקמיה ט'
פריך אטו כל הני יס וצקעה לאו
היינו כרמלית דקמי תנא לעיל: אינן
לא כרשוט היחיד. משום דדמיא
לרה"ר דאין להם מחילות: ולא
כרה"ה. דאין דומין דלגלי מדבר
דלאו להילוכא דרביס עובדי: אין
נושאין ונותנין צבוקן. כלומר אין
מטלטלין צהן אל'א צתוך ד' משום
דדומין לרה"ה וגורו צהן רבנן אטו
ר"ה: ואס הויא והכניס פטור.
זו היא כרמלית האמורה למעלה:
חלר של רביס. שפתוחין לחכר
צתס ציס וחלר פתוחה לרה"ר י' ע"ב
הצמים יוצאים דרך החלר לרה"ר:
ומנאות שאינן מפולשין. שראשו
אחד סתום וחלרות פתוחין לו וציני
החלרות יוצאין דרך מצוי לרה"ר:
עירבו. כל הצמים של חכר יחד צפת
וכן לענין המצוי אס עירבו החלרות
הפתוחות לו צית: מוטרס. להכניס
ולחילוף מן הצמים לחכר וכן מן
החלרות למצוי: לא עירבו אפורין.
מפני שהצית מיוחדת לצעליה והחכר
רשות לכולן ונמצא מוילא מרשות
לרשות אע"פ שמהינן רה"י לעשות
סויג לתורה להחמיק א) שלא יוציא
מחילות ד' רשויות הוה צדין עירבו
צין לא עירבו רה"י היא והמוילא
מתוכו לרה"ר חייב: אדם עומד על
האסקופה נוטל מעני העומד צתוך
ונוטל לו ו'. זה מקום פטור שהוכר
למעלה שאינו חשוד רשות לעמנו

לפי שאינו רחב ד' כדמפרש לקמן [ט:] וצטל אל'ל רה"י ואל'ל רשות הרבים: וּצצד שלא יעול בו'. דמזולזל ציאקורי צצת כהחלה לגרוס
ללא קולין ולכפוי להדיא מרה"י לרה"י: משמש שני רשויות. פעמים שהיא משמשת
בגדר גבוה י' ורחב ד' הוה רה"י ורחב ד' הוה רה"י: הכי ו' רשות לעלמה. אע"פ שהיה רה"י כדלמרינן לעיל
לתי
לה"ר ומרה"ר לתוכה פטור, ואמרינן בגמ' ואיבעי תימה בצדי רה"ר קמפילגי דר' אליעזר סבד רה"ר כרה"ר דאמו, ורבנן
סבדי צדי רה"ר רבנן לאו כרה"ר דאמו.

א) עירובין ז'. תבנית לא.
ב) בעירובין א' ומבואר
מוזר כן ע"ק [א' ו' א']
ד) עירובין ז'. א) סתם סתמה
שבת פרק א'. ע"ב ע"ב א'
עירובין ו' ו' כ' כ' נ' א'
ו) ד"ק דל"ג. א) ט"ל לרבי
ט) [ד' ו' א]. ו) ועיי' מוס'
עירובין ט'. ד"ה ומל'
ז) ז"ל ומל' וכך העמיקן
הערוך ועיי' מנחות טו'.

הגהות הב"ח

א) ג' אחד המניע אחד
המושיט ואחד הזורק לא
עויל: ב) ו' ו' ו' א' ו' א'
רשות הרבים מרה"י להדי'
דרך צדי רה"ר כגון מל':
ג) ד"ה לא עירבו וכו' למורה
להחמיק האדם מן העבירה
שלא יוצא: ד) ו' ו' ו' ו'
המושיט וכו' מדרכ' לדי לענין
מוציא א"ר לא יליף וכו' וי"ל
דלגן עויל מוציא דרך לדי:

לעני רש"י

קנפני"א. עירבה. שדות.

מוסף רש"י

צדי רה"י. סתום לגמ',
שוממין הל' מן הצמים
אצנים ומכשולים והחמיק
חיוב העגלות ומחולן חופי'
ולפסי קי צדי רה"י
[מבואר ט"ז]. סרטיא. דרך
הילוך לני אל'א. ופלטיא
כחוסין לפתוחין [ורבנן]
א. ומבואר המפולשין.
צתוחין לגלי מדבר, ככל מיל'
דשבת משמע נגרינן. ואלת
של ליים צבוח פ' א'
אלי, כדלמנן צבוקן [לקמן]
טז. היכך לא הוה רה"י
צליר מ"ה אמת רחב ומוילא
מ' לקמן [ורבנן ב']. אדם
עומד על האסקופה נוטל
כו'. ואפילו אסקופא דרענן
ליכא [ט"ז]. מי שיש לו כ'
שני צתרי כו'. שגל מניה
חייבי צבנה עליה צת' ג' גמ'ת
עשבי צדי רה"ר י' ו' א'
המפולשין לרה"י ודקי ר'
יהודה למטילי חמיה פסוק
פי תקרה וכו' וסומס, שומס
כל גגות הוי' [עירובין ט']
וקמ"ל צבוח יתר על כן,
אפילו הכי לילכא פי תקרה
החלל וחלש שמי מחילות
מעליהם. מחילת צית מחילת
ומחילת צית השני מחילת סג'
בתקפתא פורתא [ט' א].

רבינו חננאל

ואמרי מידי דהוה אמצעיר
דרך צדי רשות הרבים, התם
לאו אפי' דאי מנח ליה
בצדי רה"ר פטור, כי מפי'
לך להי'ר חייב, הכא נמי
כן, הוה דאי לההוה כותל
שהוא צדי רה"ר חיפופי,
פי אכניס ויצאות מן הקוד
כודים כדו שלא יחופו
והיכחו בהמנות ובני אדם
העובדים באין בקיר
והרשותה, דאפילו ל'
אליעזר דאמר צדי רה"ר
כרה"י ון. היכא דאיבא
חיפופי דביר הכל לאו
כרה"י נענה. א"ר יוחנן
מודה בן עזאי שהזורק
מתנות לפלטיא דרך סטי'
חיוב, הוה נמי חייב
הזורק ואחד המושיט ואחד
המניעין. ואחד המניעין
מתנות לפלטיא דרך סטי'
חיוב, בן עזאי אומר המוציא
והמכניס פטור המושיט
ההזורק חיוב, מיט' לא
אמרין קלוטה כמו
שנוהגה. ד' רה"ר רשות
לשבת, ורה"ר ר' רשות
סמכין הרבים ד', וכן גדר בבה' י' ורחב ד' ו' היא למעוטי א"ר ח' ורה"ר

לשבת, ורה"ר ר' רשות סמכין הרבים ד', וכן גדר בבה' י' ורחב ד' ו' היא למעוטי א"ר ח' ורה"ר